

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

»Vse za narod, svobodo in napredek!« *Dr. K. Lavrič.*

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

1. Milska cesta 1.; majna Bregant, Ponte Nuovo 9.; Ilen, Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hova ski. na Goriščeku; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1.; Teroza Leban, tek. Jos. Verd 11.; Ana Plesko, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2.; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Sardagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

»Opravljliva lažnjivka!« se je hudovala za njo stara mati. »Ne verjemi jej, sin, ne verjemi jej niti besedice!«

učiteljsko izvenšolsko delovanje. Kot posledica novega toka po šolski noveli se je izdal leta 1886 novi organizacijski statut za učiteljska, ki je znižal minimum učiteljske izobrazbe, kateri se je zahteval izza leta 1874., ker se je vzelo zavodom precej prirodoslovnega učiva, zato pa se je pridalo toliko in toliko ur pouku cerkvene godbe.

Vesela točka šolske novele so bile naredbe o meščanskih šolah, ki pa zlasti za Slovence niso imele takrat in še dolgo pozneje nobenega pomena.

Kar se je godilo v naslednjih 25 letih šolske novele, je vse le njena nevarna posledica ali pa z njo v sorodu. Poleg redkih naprednih drobtin opazujemo v raznovrstnih naredbah od Taafejevih do Gessmannovih in najnovejših dob dosledno reakcionarno smer v šolstvu.

(Konec prih.)

Slovenskemu visokošolskemu dijaštvu!

Slovenskim abiturijentom!

V jeseni nastopi nova doba trpljenja in preganjanja slovenskega akademičnega dijaštva na avstrijskih visokih šolah na Dunaju in v Gradcu. Razna znamenja kažejo, da bo ta doba burnejša in krutejša kot katera koli doslej. V Gradcu bo novizvoljeni rektor pomagal nemškemu burškom zadostiti plitvemu nemškemu šovinizmu; saj se tudi leta 1907-08 ni sramoval kot dekan medicinske fakultete z nogami teptati akademično svobodo, samo da je kril škandalozno početje nemškega burševstva.

Na Dunaju pa je skoraj gotovo, da se burševskemu terorizmu posreči razbiti akademično menzo ter pognati Slovence iz podpornega društva za bolne visokošolce, kjer bodo potem neovirano gospodarili z društvenim denarjem po svoje, kakor so tega vajeni doslej. Razven tega so že pod pokroviteljstvom znanega olikanca Malika sklenili, kruto se maščevati nad Slovenci radi resnic, ki jim jih je povedala naša vseučiliška brošura.

Z ozirom na to pozivljamo slovensko akademično dijaštvo, in prvi vrsti slovenske abiturijente, da obrnejo nemškim vseučiliškim mestom hrbet ter odidejo na slovenske visoke šole, zlasti v zlato Prago.

Kaj nameravamo s tem?

Pred vsem se zognemo nemškimi batinam in šikanam, ki jih zdaj tako kruto občutimo. Denar pa, ki ga zdaj znašamo nevaležnim Nemcem, pride v slovenske roke.

Drugič se otresemo nemškega upliva ter spoznamo, da je poleg nemške tudi slovanska nič manj važna ter nič nižje stoječa kultura. S tem se iznebimo predsodkov, da samo ono kaj velja, kar je nemškega izvora. Emancipacija od vpliva nemške kulture pa bo prvi korak k osvoboditvi slovenskega naroda od nas sovražečih ter naš narodni razvoj ovirajočih Nemcev. Posledica tega pa bo krepkejšo združenje avstrijskih Slovanov.

Jurij je molče vpiral pogled v strop; na vsa materina prigovarjanja in prošnje ni odgovarjal družega kakor: »Prepričam se!« In te besede je ponavljal ves večer. Ko je odhajal spat, je obstal na pragu svoje sobice.

»In kaj, če jo je ta propalica uničil?« Pri tem vprašanju so se mu strašno posvetile oči. Stisnil je pesti. »Potem maščevanje, maščevanje!« si je odgovoril sam s hripavim glasom.

Mati je stala sredi sobe in s skrbjo na obličju poslušala divje besede nesrečnega sina; nič dobrega ni slutila. Naenkrat je zaskočila sikajoč zvok, kakoršen nastane pri brušenju noža. Kakor strela je pohitela v sinovo sobo; blede kakor smrt je stala pred njim, dvigaje roke kvišku; temne, krvave oči je imela popolnoma odprte, kakor da hoče s silo prodreti temo, ki jo je obdajala.

»Sin!« je zaklicala, in njen glas je zvenel slovesno in pomembno kakor glas svareče vesti. »Bog te je zapustil, vrag ti vdihava peklenške misli. Kri čutim, kakor da diši zrak po njej! Daj mi ta nož! Ne ubijaj, pravi Gospod!«

A najvažnejši razlog, da vam to priporočamo, pa le rešitev slovenskega vseučiliškega vprašanja.

Od kar so se leta 1856. nehala slovenska juridična predavanja na univerzi v Gradcu, nismo napravili v zadevi slovenske visoke šole niti koraka dalje. Narobe! Čim dalje bolj se bližamo dobi, ko nam bo sploh onemogočeno študirati na avstrijskih visokih šolah na Dunaju in v Gradcu.

Tako daleč so privzile naše »nepristranske« avstrijske vlade, da odločujejo na visokih šolah na Dunaju in v Gradcu buršaki v svojem nebrzdanem od raznih nemških malikov podpihovanem šovinizmu; njihovemu povelju se klanjajo akademične oblasti, »močne« avstrijske vlade pa to mirno gledajo.

Slovenski državni poslanci se odločno pozivljajo, da napravijo odločnejše korake kakor doslej v obrambo naših pravic!

Največ pa smo slovenski akademiki navezani na samopomoč.

Samirešimo slovensko vseučiliško vprašanje, česodrugizato brezbrizni!

Prva stopnja rešitve bodi emancipacija od Dunaja in Gradca. Zato proč od teh burševskih gnezd v slovansko Prago.

Če se slovenski akademiki koncentrirajo v Pragi, dajo s tem najboljši povdarek naši zahtevi, da se tam zopet oživotvorijo slovenska juridična predavanja, ki so se pred letom 1856. vršila v Ljubljani in Gradcu, kar bi bil nekaj provizorij slovenske pravne fakultete in preizkušnja za naše bodoče profesorje. Ta predavanja se bi pozneje samo premestila v Ljubljano — in imeli bi svojo pravno fakulteto.

Slovenski akademiki in abiturijenti! Uvažujte naš hrbe obrnite hrbet neprijazni nemški tujini ter pojdite v bratsko Prago, ki vam nudi vsega, kar dobite na Dunaju in v Gradcu, razven tega pa Vas sprejme z odprtimi bratskimi rokami.

Da se Slovencem ki niso zmožni češčine, olajša študij na češki univerzi v Pragi se juristom dovoli delati kolokvijé in izpite v nemščini. Sicer pa je češčina tako slična slovenščini, da se ji vsakdo priuči v par mesecih. Samo nekoliko dobre volje je treba! — Jesenice na Gorenjskem 8. avgusta 1909. Za »Adrijo« v Pragi: Fr. Pavšič l. r. Za »Adrijo« v Pragi: Slavko Weigl l. r. Za »Balkan« v Trstu: Karl Ferluga l. r. Za »Bodočnost« na Štajerskem: Vekoslav Šumenjak l. r. Za »Gorotan« na Koroškem: Čemer l. r. Za »Ilirijo« v Pragi: Milko Hrašovec l. r. Za »Klub slov. naprednih akademikov« v Celju: M. Hrašovec l. r. Za »Prosveto« v Ljubljani: Fr. Trampuš l. r. Za »Slovenijo« na Dunaju: Anton Sovre l. r. Za »Tabor« v Gradcu: Fr. Fischer l. r. Za »Triglav« v Gradcu: Fr. Zupančič l. r. Za »Združena jugoslovanska društva« v Pragi: M. Hrašovec l. r.

Jurij se je stresnil in povsíl oči. Groza ga je obšla pri pogledu v te zijajoče slepe oči.

Zajecljal je, da si brusi vrtni nož, češ da mora jutri obrezovati drevesca.

Toča po ropotu, s katerim je padel nož v predal, kamor ga je sin hitro spustil, je mati spoznala, da mora biti nož mnogo težji in večji kakor navaden vrtni nož.

Odšel je z njo nazaj v sobo in sedel tam pri njej, dokler ni zaspala; ona je neprestano molila, dokler jej ni usmiljeno spanje zatrla žalostne resničnosti. Ko se je drugi dan pozno prebudila iz čudnih sanj, Jurija ni bilo več v hiši...

Solnce se je nagnilo k zapadu. Nomi je sedela z gospodom Rybinskim na robu ripskega gaja in doletela svoj običajni venec za Devico Marijo. Njena lica so radostno žarela, bila je vesela in šebetava kakor lastovka, ki je poletavala okoli nje. V venec je vpletala to pot tudi divje bele rože, s katerimi je bil grm, pod katerim je sedela, v pravem pomenu besede pokrit.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Iz Tolmina. — Doslej, kakor je znano, je vsako leto dala poštna uprava v Tolminu v poletnem času potnikom na razpolago takozvano žardinero na poti od Tolmina do Kobarida. Letos pa je kar naenkrat izostala. Vzrok išče pošta v tem, da radi žardinere ne prihajajo redno poštno pošiljatelj. Morda bo že res, da so pošiljatelj pozne. Ali vendar je čudno, da niso žardinere ovirale poštnih pošiljatelj tudi prejšnja leta. Vsak razumen človek ve, kako malo se je v Tolminu vozilo v žardinero, zato se tudi potniki pritožujejo sedaj, da je postal njihov vročinski voziti po žardinero v Tolminu, zaprtih in neprostopnih poštnih raznih. Naj bi pošta v Tolminu dala žardinero potnikom, da bi zopet uvedla pošten žardinero.

Iz goriške okolice.

Iz Ajševice. — Navada, da se je c. kr. gozdna uprava v Gorici, ki je imela kaj na prodaj v Panovcu, vselej poslala tudi na Ajševico razglas, ki se je nabil na takem kraju, da ga je vsak lahko opazil. Odkar pa imamo v Panovcu gozdarja Krašnerja, se je ta stara in dobra navada opustila. Ne vemo ali je to Krašner iz lastnega nagiba odpravil ali na ukaz? Naši ljudje ne vedo sedaj, kedar se kaj odaja iz Panovca in mnogo jih je, ki bi radi kaj kupili, posebno pa travo, ker jim vsled suše vedno primanjkuje piče. Preteklo leto, ko je bil izposloval naš drž. poslanec g. Alojzij Štrekelj potom interpelacije potrebno, glede suhljadi, jagod in drugega, so bile od gozdne uprave obveščene vse občine, samo mi na Ajševici nismo dobili nikakega obvestila. Vprašamo c. kr. gozdno ravnateljstvo v Gorici, hoče li ukreniti potrebno, da bode tudi naša ljudstvo obveščeno potom razglaš, ko se ima odajati iz Panovca les, stelja, trava itd.

Kmet.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda pošilja g. Iv. Matelič K 360, nabrane na Roženču v Mateličevi gostilni na Livških Ravneh.

Domače vesti.

Premeščenja in imenovanja v učiteljski službi v goriškem okraju. — Premeščeni so: pot. učitelj Josip Poberaj iz Vrat-Gor. Lokovec v Cerovo; Leopold Reja iz Cerovega na Vrata-Gor. Lokovec; pot. učitelj na Banjšicah-Vrhu Alojzij Gorjup je imenovan za voditelja v Gabrijah; na njegovo mesto pride Alojzij Poljšak; v Kalu je novi učitelj-voditelj Karol Filipič; na njegovo mesto pri Murovcih je imenovan Josip Ribičič; za Ravne je imenovan Valentin Doljak. Terezija Gulin je premeščena iz Ravni v Rihemberg; nadomeščat obolelo Angelo Šusteršič v Rihembergu, ki ima dopust pol leta, pride Ivana Lapanje; v Prvačino pride Matilda Kuntih. Josip Drogenik v Gabrijah je postal okr. učitelj.

Akad. fer. društva »Adrija« bo imelo dne 4. sept. ob 9. uri predp. svoj občni zbor v dvorani »pri Jelenu«. Dnevni red prihodnjič!

Jugoslovanske napredne stranke. — V Zagrebu se je spočela misel za skupni sestanek hrvatskih in slovenskih naprednjakov, in sicer naj bi se vršil v Ljubljani. Sestanek naj bi postavil temelj enotni napredni jugoslovanski politiki. Zato treba trdne organizacije. Skupno, organizirano delo pa mora roditi lepe uspehe v vsakem pogledu. — Pozdravljamo z veseljem lepo misel ter želimo, da se udeležiti v prosep pravega napredka med Jugoslovani.

Županska zveza se je ustanovila 22. t. m. v Dutovljah na Krasu. Predsednik je župan tomajski Vran, podpredsednik podžupan komenski I. Švara.

Terseglav je imel v Mirnu obsežen govor, s katerim se že pobavimo. Priobčen je govor v »Slovenec«. Kako sodijo duhovniki o tem govoru, čitamo v »Slov.

Narodni to-le: »Preklicati bo moral! v nedeljo je imel g. Terseglav v Mirnu govor, ki ga je priobčil v snočnem »Slovenec«. Ta govor sta snoči v neki ljubljanski kavarni čitala dva duhovnika z dežele in ga — ostro obsojala, češ, da je protikatoški, da je g. Terseglav s tem govorom grešil proti temeljnim naukom katoliške vere in da bo moral ta govor preklicati. Gospoda z dežele sta govorila tako glasno, da so jih slišali skoro vsi gostje. Najznačilnejše je bilo, da je eden rekel: »Slovenec« sploh ne pozna verskih resnic in verskih nauk — drugi mu je pa pritrdil. Zdaj smo pa le radovedni, kako bo z govorom g. Tersegla!

Kaj bo? — Kurat Leben na Libušem spreminja božje zapovedi, Terseglav hodi v Miren govorit protiverske govore — kaj bo? In na tak shod, kjer govori Terseglav tako, da se duhovniki zaražajo, pošlje nadškof še svoj blagoslov! — Kaj bo? Doslej so kričali, da liberalci izpodkopavajo vero, dejstva govore pa nasprotno: klerikalci delajo protiversko. Kaj bo? — Kristusa je naslikal Terseglav le za bojevitiga, ki je proti miru, ki le ločuje, ki ljubi pred vsem one, ki so čim več grešili v mladosti; Terseglav zameta načela krščanske ljubezni, on ponuja le meč, kamen, orožje, podiranje. Tako brezverje! Tako se postavlja proti zlatim Kristusovim naukom o ljubezni. Kaj bo?

Gospod državni poslanec Fon je ugal dolgo časa, kaj bi storil, da bi ne bilo potreba iti v Miren na čukovsko slavnost. Povabljen je bil, pravzaprav diktiralo se mu je, da mora priti v Miren. Tako rad bi se bil iznebil udeležbe pri tej »slavnosti«, ali ni šlo pa ni šlo. »Bolani« je že bil večkrat, pa so mu preveč zamerili, torej ne preostane drugo kot hajdi v Miren med čuke! Šel je in govoril o obstrukciji pa o umazani cunji v Gosposki ulici, ki vse oblaja, kar njej ne diši. — Cunja, ki laja — to ni slaba iznajdba. Fon lahko vzame patent na njo. — Vidi se, da je gospod Fon stresel svojo jezico nad »Sočo« v Mirnu. Otresel se je jezice, torej mu je odleglo. Prav tako! Ali čemu se jezi na nas ko smo pa povedali le to, kar pravijo o njem »novostrujarji«. Mi vendar ne moremo nič proti temu, če se hudujejo novostrujarji nanj, če pravijo dobesedno: »da nič ne dela« ter da je »za nič poslanec«. Te naj bi gospod Fon malce oštel, tako-le n. pr. po Gregorčičevu: ti ljudje, ti tujci, ki so prišli čez Hubelj v deželo, ki uvajajo politiko, ki ni za ljudi goriške pasme, ti politični otročaji, teremtete, itd. Naj poslušaj naš nasvet, morda mu bo pomagal!

Umrli je v Solkanu 29-letni mizar Jos. Vižintin, znan dober pevec.

Grda lažnjivka je Gregorčičeva »Gorica« — Piše: »Gabršček je rekel na nekem socialnodemokratskem shodu, da od kmeta ni pričakovati slovenskemu narodu rešitve.« — Gabršček nitega nikdar govoril nikjer. Kar piše »Gorica«, je grda laž. Ali kaj je »Gorica« za jedno laž več ali manj. — Nekaj takega kakor citirano, je govoril dr. Tuma v Bovcu pred leti — sedaj pa obesažo to Gabrščeku na suknjo. »Gorica« pač živi od same laži.

Gregorčiča ni bilo v Miren. On se dosledno izogiblje vseh čukovskih, novostrujarskih prireditvev, ker ga te neznanjsko jezijo. Dolgo časa sploh ni pustil v svojem listu ničesar priobčiti o čukih. Hudemu pritisku šele se je udal ter odprl predale »Gorice« čukom, ki so mu že grozili s pestmi. V Miren ga ni bilo, ampak lepo na hladnem je kupal jezo nad novimi časi pa premišljal o starih časih, ko je delal Gabršček zanj ter mu priborjeval uspeh za uspehom. Gabršček je delal ne-sebično, zasluge je prepuščal Gregorčiču. To so bili časi! Sedaj je pa ravno narobe. Sedaj bi pa moral skoro Gregorčič sam delati. Drugi mu ne store nič in nikogar ni, ki bi si pustil jemati zasluge za svoje delo. Težki časi. Dočim so čuki v Mirnu veselo rajali, je sedel »ljubljenec naroda« meianholično v svoji sobi pa premišljal, kako gine »gloria mundi...« »Orel pa ne bom nikdar« je končno vskliknil, čuki v Mirnu pa so istočasno, konstatovaje, da Gregorčiča zopet ni med nje, zaničljivo dostavili: Saj ga ni treba; naj bo doma in naj ostane doma!

Književnost.

Ilirska ševilka »Slovana« (IX.). Vse-
bina. Alojzij Gradnik: Pismo 261. Alojzij
Gradnik: Jaz hodim pota 262. Vladimir
Levstik: Pesem 262. Vladimir Levstik: Iz
novega katekizma 262. Fran Govekar:
Ljudevit Gaj in ilirstvo 263. Priobčil *)
Ilirski kurzi I. 1848 270. Dr. Fr. Ilešič; Ili-
rec Ivan Navratil 271. Dr. Fr. Ilešič; O
Ljubljani v ilirski dobi (1848) 273. Vladi-
mir Levstik: Sonet 277. Alojzij Gradnik:
Tihi kraj 277. Pavel Golob: Gazelica 277.
Milan Pugelj: Povest žurnalista 278. Jos.
Kostanjevec: Prepozno 280. Ivan Lah:
Pesnik I. S. Machar v boju za antiko 281.
Dr. Karel Hinterlechner: Iz Geologije 284.
Listek 255.

Jagič o Gaju. — Ilešič Fran dr.: Ko-
respondence iz dobe našega preporoda.
— Ilešič Fran dr.: Ljudevit Gaj. — Prija-
telj Ivan dr.: Emil Korjako. — Ilirstvo v
Slovenih.

Umetnost: III. slovenska umetniška
razstava v Ljubljani. — Slovenska umet-
niška razstava.

Književnost: Trdina Janez: Zbrani
spisi. — Tomišek Jos. dr.: Italija, nje sla-
va in beda. — Gangl Engelbert: Zbrani
spisi za mladino.

Naše slike: Bužan Joso: Molitev. —
Arndt: Ciprese. — F. Snyders: Z ribjega
trga. — F. Snyders: Napad. — J. F. Mil-
let: Žena mete maslo. — F. Millet: Mav-
rica. — Kriehuber: Ban Josip grof Jelačić-
Bužimski. — Dr. Ljudevit Gaj. — Ta
krasno ilustrovani mesečnik najtopleje
priporočamo

Odvetniška pisarna

dr. Franc Brnčiča in dr. Mateja
Pretnerja v Trstu, Via Nuova št. 13/II.

sprejme

spretnega stenografa

večnega slovensko-nemške stenografije.
Strojepisci imajo prednost.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. n. Ako je oglaš-
obeknejši se računa za vsako besedo 3 v. n.
Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike.
Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici,
katerih na deklet (in celo v mestu) nihče ne pozna, ko
nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Odda se dve lepo opremljeni sobi
s prostim vhomom — na željo tudi s hrano.
Sprejme se tudi dijake. — Poizve se v Raštelju
št. 30. I. nadstropje.

Kontoristinja z enoletno prakso,
vešča slov., ital. in nemškega jezika, išče pri-
merne službe. Naslov pove naše upravnistvo.

Čudovito nizke
cene dvokoles,
šival, strojev,
vsakovrstnih
gramofonov za
gostilne, kakor

tudi različnih najnovejših plošč. Izvršujejo se
tudi vse poprave

Pri Batjel-u

Gorica

Štolna ulica 3. — 4.

Prodaja tudi na mesečne
obroke.

Ceniki franko.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče niraščkega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in ševalje.

Svetinjice. — Rožni vencl. — Mašno
knjišice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Pozor drvarji!

Sprejme se delavce drvarje, ki se
razumejo delat s capinom in pri riži.
Dnevna plača 6—7 frankov. Nadalje
se išče enega nadzornika za bukov-
les, ki se razume pri izdelovanju drv
na meter, pragih (švelerjih) pri želez-
nici in da je vsaj nekoliko večje ro-
munskega jezika.

Natančneje pojasnila daje
Ivan Kogoj, gozdni oskrbnik
Gara Stefan Voda Rumania.

Kdor bi želel govoriti z zgoraj nave-
denim osebo, naj se obrne okoli 20.
septembra do njega na Knežo pri
olminu, Primorsko.

Gostilničar ima vedno več gostov

ako si nabavi orke-
strijon, ki nadomestuje
12 godeev. Mnogo za-
bave in smeha vzbudi
gramofon. Oboje do-
bite najceneje pri pod-
pisanemu. Oglejte si
mojo zalogo gramofon-
ov, slovenskih plošč
in orkestrijonov.

Šivalne stroje vseh vrst imam v
veliki izberi v zalogi. Prodajam po naj-
ugodnejših pogojih tudi na obroke

Ignac Šaligoj,
— urar —
Sv. Lucija ob Soči.

Hrvatica

zmožna tudi nemškega jezika,
simpatične zunajnosti išče v
Gorici mesto varuhinje (sprem-
ljevalke) k odraslim otrokom
v boljši družini.

Prijazne ponudbe pod „Hrvatica“
na upravo „Soče“.

Prostovoljna prodaja posestva

Šlegljevih dedičev v Šturiji.
(Hiša, hlev, velik vrt).

Pripravno za kupčijo.

Pojasnila daje

Danijel Šapla,
posestnik v Šturiji.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru,
dvonadstropna, z 8 sobami, pri-
pravna za vsako obrt
se odda v najem takoj ali pa
proda prav po ceni.

Natančen naslov pove upravnistvo
„Soče“.

Iz Ljubljane v New-Jork

se vozi najcenejše s prekrasno opremljenimi ekspresnimi parobrodi,
takozvanimi cesarskimi brzoparniki:

Kronprinzessin Cecilie, Kaiser Wilhelm II. — Kronprinz Wilhelm,
Kaiser Wilhelm der Grosse

dalje z najnovejšimi modernimi parobrodi: **Prinz Friedrich Wilhelm,**
König Albert, Prinzess Alice, Friedrich der Grosse, Bremen i. t. d.
kateri so največji, najhitrejši in najvarnejši te družbe.

Vožnja po morju traja samo 6 do 7 dni.

Zdatne ugodnosti dovoljujejo se večjim družbam. — Podrobna
pojasnila in potrebnj pouk dá vsakomur

Edvard Tavčar, Kolodvorske ulice št. 35. v Ljubljani
nasproti stari Tišlerjevi gostilni.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na
premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsake 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Veak izposojevalca plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradne
1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%, s.
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vna svoja naznaila v časopisih »Soča« in »Primorac«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil,
naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej
le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite!
Svoji k svojim!